

Fyrstu vordægur

Þorsteinn Gíslason

Íslenskt þjóðlag

Lós - ið loft - ið fyll - ir, og loft - in verð - a blá.
Vor - ið tán - um tyll - ir, tind - an - a á.

Dagarnir lengjast
og kimman flýr í snjó.
Bráðum syngur Lóa
í brekku og mó.

Og lambagrasíð ljósa
liktar mel og barð,
og sóleyjarnar spretta
sunnan við garð.

Þá flettir sól af fjöllumunum
fannanna strút.
Í kaupstað verður farið
og kýrnar leystar út.

Bráðum glóey gyllir
geimana blá.
Vorið tánunum tyllir
tindana á.